

Fl. indbringer: „Udkast til Lov om Forandring i Grundlovsbestemmelsen af 29de August 1855, § 2“.

Formanden: Folketingsmanden for Holbæk Amts 4de Valgfreds har Ordet som Ordspørrer for Forslagsstillerne.

Krabbe: Det Forslag, som vi herved have den Ære at indbringe, gaar ud paa at bringe Grundlovsbestemmelsen af 29de August 1855 § 2 til Anvendelse. Denne Paragraph bestemmer som bekendt, hvilke Anliggender der som særlige henhøre under Rigsdagens Omraade, og der tilføies i Slutningen af Paragraphen: Forandringer heri kunne skee ved Lov. Vort Forslag gaar ud paa at benytte denne Bestemmelse til ved simpel Lov at henlægge under Rigsdagen de Anliggender, som hidtil have været den undtagne. Forslaget er eenskydende med det, som ijsor indbragtes i Rigsdagen. Det har ligesaa Begyndelsen af Grundlovsfagets Forhandling været den naturlige Vej at slaae ind paa, for at bringe en hurtig Ordning af Rigets Anliggender tilveie. Man tøvede med at benytte den, fordi man i Begyndelsen nærrede det Haab, at den grundlovmæssige Behandling af Forfatningsfagen kunde føre til en suarlig Ende, men efterhaanden som dette Haab sluffedes, blev det mere og mere paatrængende at gribe til at benytte den kortere Vej ved simpel Lov at overføre disse Anliggender. Hvilken Udsigt der maatte være eller ikke være til at see Forslaget gjen-nemført, det have Forslagsstillerne ikke troet at burde tillægge nogen Indflydelse paa deres Bestemmelse om, hvorvidt Forslaget skulde indbringes i denne Rigsdagsamling; thi selv om Forslaget ikke nu skulde gaae igjennem, meente vi dog, at det kunde have sin Betydning, thi vi bør ikke forsømme vedvarende at pege hen paa den Vej, som paa eensgang opfylder alle Former, og tillige er den hurtigste Maade, hvorpaa der kan bringes en Ordning tilveie. Vi have troet vedvarende at burde pege hen derpaa ikke alene for de nuværende men ogsaa for de kommende Tilstandes Skyld. Thi hvis de Valg, der nu snart forestaae, som jeg haaber, maatte faae det Udfald, at Grundloven af

5te Juni 1849 faaer kraftigere Støtter, end den har i denne Samling, og hvis, som jeg haaber, det hvilende Grundlovsforslag bliver forkastet, da er det godt, at man har for Die en Vej, som, naar den følges, kan bringe en hurtig Ende paa Sagen, en Vej, som vil kræve færre Dage, end den hidtil fulgte Fremgangsmaade har spildt Maanedes. Hermed har jeg den Ære at anbefale Forslaget til det ærede Thing.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive trykt omdeelt til de ærede Medlemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:
„Første Behandling af „Forslag til Lov om Afgang for dem, der have løst Sognebaand, til at benytte deres egen Sogneskirke og Kirkegaard.“

S. Pedersen: Efter den oftere gentagne udtømmende Behandling, hvorfor denne Sag har været Gjenstand her i Rigsdagen, finder jeg paa Sagens nuværende Stadium ikke Anledning til at tilføie Noget, da der ikke lader sig anføre noget Nyt om den. Jeg vil altsaa afvente, om Discussionen maatte give mig Anledning til at fremføre Videre, og jeg skal foreløbig kun anbefale Forslaget til det høie Things Belvilie.

Møller: Naar jeg tager Ordet i denne Sag, er det for at udtale, at dette Lovforslag for mig kun har Betydning, forsaavidt som man frygter for, at den kongelige Anordning af 2den October 1862 kunde blive tagen tilbage, men gjør man ikke det, forekommer det mig, at der egentlig slet ikke er nogen Trang til det; det bliver da et reent formelt Spørgsmaal. Derimod er der hos mig opstaaet en anden Frygt, nemlig den, at man ved at vedtage nærværende Lovudkast muligviis ligesom skulde lukke Døren for en friere Udvikling af Forholdene indenfor Folkekirkens Omraade, hvor til der dog maa siges at være en Trang til stede, hvilket man heller ikke vil kunne nægte, naar man seer de religiøse Bevægelser, der gjøre sig gjældende trindtom i Landet, og at Lovforslag til en saadan friere Udvikling til forskjellige